

**ZA MJESEC SRPANJ 2024.
U GODINI ZAHVALE ZA SLIKU MILOSRDNOG ISUSA I DNEVNIK SV. FAUSTINE
O 90. OBLJETNICI NASTANKA**

BOŽJA VOLJA

U školi sv. s. Faustine

Na početku prve bilježnice *Dnevnika* nalazi se rečenica koja bi zapravo trebala biti na njegovu kraju. U toj je rečenici sv. Faustina sumirajući nekako čitav svoj život i svoj odnos s Majkom Božjom, naglašava ono što zahvaljuje baš Njoj: „Ona me naučila ljubiti Boga u nutrini i kako u svemu vršiti Njegovu svetu volju. O, Marijo, Ti si radost, jer po Tebi je Bog sišao ne zemlju i u moje srce.“ (Dn 40)

Vršiti Božju volju

Već je na početku svoga redovničkog života s. Faustina čula jasne i odlučne Isusove riječi: ***...ispunit ćeš moju volju i moje želje...*** (Dn 36) Kasnije joj je Isus rekao: ***...napiši ove riječi: Od danas ću vršiti Božju volju – posvuda, uvijek i u svemu.*** (Dn 372)

Od trenutka kada je buduća svetica započela živjeti svoje zvanje, vršeći Božju volju, bila je to za nju najvažnija zadaća u životu, što je i naglasila zapisujući: „O, Svemogući Vladaru, Tvoja je volja smisao moga postojanja.“ (Dn 195)

S pravom možemo reći da se glavna misao njezina života nalazi u riječima: „Tvoja sveta volja život je duši mojoj.“ (Dn 6) Na drugom je mjestu slično zapisala: „Tvoja sveta volja

od danas neka mi je hranom. Bit ću vjerna Tvojim zahtjevima uz pomoć Tvoje milosti.“ (*Dn 136*)

Sestra Faustina se svakodnevno molila da ispuni Božju volju: „Preklinjem Te, Isuse, neka se u meni vrši Tvoja sveta volja.“ (*Dn 25*)

Već je u počecima duhovnog života priznala: „Neprestano sam molila Isusa da me ojača i da mi snagu svoga Svetoga Duha, kako bih u svemu mogla izvršiti Njegovu svetu volju, jer sam od početka znala i poznajem svoju slabost.“ (*Dn 56*)

Slične je molitve upravljala Božjemu milosrđu dok se hrvala s unutarnjim poteškoćama, za vrijeme duhovne borbe i za vrijeme trpljenja: „Bolno pritiješnjena tim mukama, ušla sam u kapelicu i iz dubine duše zavapila: 'Čini sa mnom, o Isus, što god želiš. Ja ću Te vazda slaviti. I neka se u meni vrši Tvoja volja, o Gospodine i Bože moj, i slavit ću Tvoje beskrajno milosrđe'.“ (*Dn 78*) Drugom je prilikom pala nice pred Presvetim Oltarskim Sakramentom i rekla Gospodinu: „Sve ću učiniti što je u mojoj moći. Ali Te molim, budi uvijek uza me i daj mi snage vršiti Tvoju svetu volju, jer Ti sve možeš, a ja ništa sama od sebe ne mogu.“ (*Dn 154*)

U želji da vrši volju Božju ustrajala je do kraja života. Vjerovala je da je pozvana na veliku svetost (usp. *Dn 23*) i da se njezina žudnja za osobnom svetošću (usp. *Dn 150*) ispunjava. U tom je duhu govorila: „Sva se predajem djelovanju Tvoje milosti. Neka se na meni ispuni Tvoja volja, Gospodine.“ (*Dn 1326*)

Gospina pomoć

Kakvu je ulogu imala Majka Božja u vršenju volje Božje po sv. Faustini? Odgovor na ovo pitanje možemo pronaći u opisu događaja od 5. kolovoza 1935. godine kada se slavio blagdan Majke Božjeg Milosrđa (usp. *Dn 449*). U tome se danu već od ranih jutarnjih sati odigravala duga i teška bitka u njezinoj duši povezana s vršenjem volje Božje. Glavni je razlog te unutarnje borbe bila mučna misao da napusti Družbu. Još na samom početku ulaska u Družbu Gospodin Isus joj je rekao da je vidi ovdje i nigdje drugdje (usp. *Dn 19*). U toj se mucu obratila za pomoć Gospi. Odgovor je stigao vrlo brzo: „Tada sam ugledala Presvetu Djevicu, neizrecivo lijepu, koja je od oltara došla k mome klecalu i zagrlila me.“ (*Dn 449*)

Ali ne ostaje samo na ovome. Tada joj je Majke Božja rekla i dvije rečenice, dvije istine. Istine koje nisu bile samo za sv. Faustinu, već i za sve nas. Prva istina govori o njezinu materinstvu svim ljudima: „Ja sam vaša Majka i neizrecivog Božjega milosrđa.“ A druga rečenica odnosi se na duše u čistilištu koje su joj veoma drage: „Najdraža mi je ona duša koja vjerno vrši Božju volju.“ (*Dn 449*) Može li se reći da je osobno iskustvo Majke Božje izdiktiralo ove riječi? Zbog vjernosti vršenju volje Božje, Službenica se Gospodnja raduje vječnoj ljubavi Presvetoga Trojstva, ali i svega Božjeg naroda.

U toj je viziji Marija izišla ususret s. Faustini u njezinoj nutarnjoj borbi i, sjetivši se možda svoje osobne muke – „borbe“ u nazaretskoj kućici (usp. Lk 1, 29-35), razbistrila njezin um: dala joj je shvatiti da je vjerno ispunila sve Božje želje i da je na taj način našla milost u Njegovim očima. Istovremeno kao Majka puna ljubavi, bodrila je svoje dijete riječima: „Budi hrabra i ne boj se varavih poteškoća, nego se zagledaj u muku moga Sina. Na taj ćeš način pobijediti.“ (Dn 449)

Takvih uputa, pouka, naredbi i vrlo praktičnih savjeta bilo je mnoštvo. Na Svetkovinu Uznesenja, 15. kolovoza 1937. godine, sv. je Faustina zapisala: „...ugledala sam Presvetu Djevicu koja mi reče: 'O, kako mi je drag polog vaše ljubavi! Nemoguće je svidjeti se Bogu ako ne vršimo Njegovu svetu volju. Kćeri moja, od srca ti preporučujem: vjerno izvršavaj svaku Božju želju, jer je to najdraže Njegovu svetom pogledu. Neizmjerne želim da se u tome odlikuješ; u vjernosti vršenju volje Božje. Božju volju postavi iznad svih žrtva i paljenica.' Dok mi je Nebeska Majka govorila, moju je dušu zahvatilo duboko razumijevanje Božje volje.'“ (Dn 1244)

Drugom zgodom, uvečer na dan završetka devetnice u Ostroj Brami u riječima Majke Božje dalo se prepoznati riječi njezina Sina Isusa Krista (usp. Lk 18,17). Sestra Faustina je zapisala ovako: „Djevica mi je rekla da sve Božje želje prihvatim kao maleno dijete, bez ikakvih propitivanja jer se to ne sviđa Bogu... Nakon toga moja se duša ispunila neizmjernom radošću i veseljem. Rekla sam Gospodinu: 'Čini sa mnom što Ti je drago, na sve sam spremna. Ali me, o Gospodine, ne napuštaj ni trenutak!'“ (Dn 529)

Za vrijeme jedne druge vizije u maloj kapelici saznajemo da je vršenje volje Božje snaga i milost za čitavu Crkvu. „...u ovoj crkvi vidjela sam Majku Božju s Djetecom na rukama. U jednom je trenutku Djetesce Isus iščezlo iz ruku Majke Božje i vidjela sam živu sliku raspetoga Isusa. Majka mi je Božja rekla da činim isto što i Ona: da, usprkos radosti, uvijek gledam u križ i da milosti koje mi Bog daje nisu samo za mene nego i za druge duše.“ (Dn 561)

Ova se istina potvrdila 25. ožujka 1936. godine kada je ugledala Majku Božju koja joj je rekla: „O, kako je mila Bogu duša koja vjerno slijedi nadahnuća Njegove milosti. Svijetu sam dala Otkupitelja, a tvoj je zadatak govoriti svijetu o Njegovu velikom milosrđu i pripremiti svijet za Njegov ponovni dolazak, a neće doći kao milosrdni Spasitelj, već kao pravedni Sudac. O, kako je strašan onaj dan. Odlučen je dan pravednosti, dan gnjeva Božjega, i anđeli pred njim drhte. Govori dušama o tom velikom milosrđu dok je još vrijeme smilovanja; ako sada budeš šutjela, odgovarat ćeš u onaj strašni dan za velik broj duša.“ (Dn 635)

I na kraju i jedan Majčin savjet uz koji iskazuje i svoju brižnost: „Ne boj se ničega, budi vjerna do kraja. Ja sam s tobom.“ (Dn 635)

Ovdje smo se samo kratko dotakli teme koja je veoma široka. Dobro je na kraju ponoviti riječi sv. Faustine: „O, kako je dobro u svemu se prepustiti Bogu i dopustiti Gospodinu da u punini djeluje u duši.“ (Dn 134)

Dobro znamo da je ponekad vrlo teško prihvatiti volju Božju. U takvim trenucima neka uz nas bude sv. Faustina sa svojim svjedočanstvom: „Žarko sam molila Majku Božju da mi isprosi milost vjernosti tim nutarnjim nadahnućima i da vjerno i potpuno izvršim Božju volju.“ (*Dn 170*)

Vlč. Karol Dąbrowski

(*Orędzie Miłosierdzia*, br. 125, 2023.; str. 16-17)

Preveo s poljskog: p. Andrzej Wośko, SCJ (dehonijanac) – koordinator Koordinacije ŠBM

Lektura: Marija Vuković